

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/6/2019
Identifikačné číslo spisu:	9019200035
Dátum vydania rozhodnutia:	06.08.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9019200035.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci odsúdeného H. J. o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí 06. augusta 2019 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. mája 2019, sp. zn. 3Ntc/6/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. J. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 14. mája 2019, sp. zn. 3Ntc/6/2013, rozhodol tak, že podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., § 416, § 417 ods. 1 Tr. por., § 68 ods. 2 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený H. J., nar. XX. C. XXXX v X., sa v skúšobnej dobe uloženej uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 17. februára 2015, sp. zn. 3Ntc/6/2013, pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkami Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 11. januára 2013, sp. zn. 071Hv 187/12g, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2013, sp. zn. 3Ntc/6/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2014, sp. zn. 4 Urto 8/2013, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 7 (sedem) mesiacov a 14 (štrnásť) dní vykoná.

Proti tomuto uzneseniu prostredníctvom obhajcu včas podal sťažnosť odsúdený H. J..

Sťažnosť po stručnej rekapitulácii konania, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, a citácii ustanovení Trestného poriadku upravujúcich vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného odôvodnil tým, že listom z 27. júna 2018 výslovne požiadal, že chce byť prítomný na každom verejnom zasadnutí, ktoré sa o jeho osvedčení v skúšobnej dobe bude konať. Zároveň sa ospravedlnil, že v tom čase sa nachádzal vo výkone trestu v Rakúsku, a preto počas jeho trvania sa verejného zasadnutia nemôže zúčastniť. V tom čase netušil, že byt, v ktorom žila jeho rodina v X. na H. XXX/X, táto medzičasom predala. Súdu sa preto nepodarilo doručiť mu na uvedenú adresu zásielku o termíne verejného zasadnutia. Podľa odsúdeného krajský súd nepostupoval správne, keď verejné

zasadnutie o posudzovanej otázke vykonal v jeho neprítomnosti, nevyužívajúc iné možnosti, ktoré mu poskytuje Trestný poriadok, napríklad odročenie verejného zasadnutia a opätovné zisťovanie jeho pobytu. Postupom prvostupňového súdu tak došlo k porušeniu článkov 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vykonal verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného je podľa § 293 ods. 5 Tr. por. viazané nielen na podmienku riadneho a včasného doručenia upovedomenia (zjavne nemôže ísť o predvolanie uvádzané v tomto ustanovení, lebo v takom prípade vzhľadom na vyššie uvedené možnosti vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti bola vylúčená vždy), ale aj na to, že obvinený bol o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti poučený. Ide o kumulatívne podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prvostupňový súd odvolanie odsúdeného doručil na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorá sa k nemu v stanovenej lehote nevyjadrila, a následne vec predložil na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti odsúdeného preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste a do úvahy neprichádza postup podľa § 193 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. Zistil však, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o zákonnosť a správnosť výroku napadnutého rozhodnutia, z obsahu predloženého spisu, ktorému zodpovedá odôvodnenie uznesenia prvostupňového súdu na stranách 3 a 4, vyplývajú konkrétne skutočnosti zakladajúce záver prvostupňového súdu, že odsúdený H. J. nesplnil zákonné podmienky uvedené v § 68 ods. 2 Tr. zák., pretože v skúšobnej dobe nevedol riadny život.

Z obsahu predloženého spisu zároveň spoľahlivo vyplývajú aj tie skutočnosti, ktoré viedli prvostupňový súd k záveru o nevyhnutnosti vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti odsúdeného a ktoré v odôvodnení na stranách 4 a 5 napadnutého rozhodnutia podrobne krajský súd konkretizoval.

Pretože ani opakované úsilie krajského súdu o zabezpečenie prítomnosti odsúdeného na verejnom zasadnutí, na ktorom rozhodol o jeho neosvedčení v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, nevedlo k úspechu, krajský súd správne dospel k záveru (ktorý prezentoval o. i. aj v opatrení o ustanovení obhajcu, č. l. 273) o nemožnosti doručiť mu predvolanie na verejné zasadnutie a z tohto dôvodu odsúdenému ustanovil obhajcu, ktorý bol o termíne jeho vykonania riadne upovedomený a aj sa ho zúčastnil.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd dospel k záveru, že prejednaním veci v neprítomnosti odsúdeného nedošlo k porušeniu jeho práv označených v podanej sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.